

“मीठे बच्चे- तिमीलाई यस रुद्र ज्ञान यज्ञको धेरै कदर हुनु पर्छ किनकि यस यज्ञबाट नै दुनियाँ स्वर्ग बन्छ,
तिमी यस यज्ञका रक्षक हौ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूले बाबा वा शिक्षकलाई छोडपत्र कसरी र कहिले दिन्छन्?

उत्तर:- जब बाबा अथवा शिक्षकलाई भुल्छन्, मुरली छुटाउँछन्, पढ्दैनन् वा सुन्दैनन् तब बाबालाई छोडपत्र दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले मलाई छोडपत्र कहिल्यै नदेऊ।

प्रश्न:- तिम्रो सत्य ज्ञान मुश्किलले मनुष्यहरूको समझमा आउँछ, किन?

उत्तर:- किनकि यो ज्ञानको परम्परा चल्दैन। अहिले नै प्रायः लोप हुन जान्छ। यस ज्ञानको बारेमा कसैलाई थाहा हुँदैन। यो नयाँ ज्ञान हो त्यसैले उनीहरूलाई बुझ्न मुश्किल हुन्छ।

गीत:- पितु मात सहायक.....

ओम् शान्ति। जो सँग बच्चाहरूको अहिले योग छ उहाँको मनुष्यहरूले महिमा गाइरहन्छन्। तिमी उहाँको यादमा बसेका छौ। आफूलाई आत्मा सम्झेर देहको अभिमान छोडेर एकको नै यादमा रहनु छ। अहिले तिमी आत्म-अभिमानि बनेका छौ। पहिले थियौ देह-अभिमानि। सत्ययुगमा तिमीले बाबालाई जान्दैनथ्यौ किनकि सुखमा हुन्छौ त्यसैले बाबा याद रहन्न। यहाँ दुःखमा छौ त्यसैले पुकाछौ। गायन पनि छ- दुःख-हर्ता सुख-कर्ता। वास्तवमा सच्चा-सच्चा हरिद्वार यो हो। मनुष्यले हरि भन्छन् कृष्णलाई, वैकुण्ठलाई कृष्णको हरिद्वार भन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- वास्तवमा हरि कृष्णलाई भनिदैन। दुःख हर्नेवालालाई हरि भनिन्छ। तिमीलाई थाहा छ- शिवबाबा कृष्णको द्वार अथवा वैकुण्ठ, सत्ययुगको द्वार खोल्न आउनु भएको छ। कसैले घर बनाए भने कसैले उद्घाटन समारोह गर्छन्। त्यस्तै बाबा आउनु भएको छ हरिद्वारको समारोह गर्नको लागि। कृष्णको राजधानीमा कंस त हुँदैन। बाबाद्वारा हामीले स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौ। बाबा नै आएर स्वर्गको स्थापनाको समारोह गर्नुहुन्छ। स्थापनालाई समारोह भनिन्छ। घरको पहिलो जग लगाइन्छ त्यसपछि घर बनेर पूरा हुन्छ अनि समारोह गरिन्छ। त्यस्तै बाबा जग लगाउन आउनु भएको छ। १९३७ मा जग लगाउनुभयो, अब फेरि तिमीले स्थापना गरिरहेका छौ। तिमीलाई खुशी छ- बाबा आउनु भएको छ नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न र हामी नयाँ दुनियाँमा जाँदै छौ। यो पृथ्वीमा स्वर्ग थियो, अब फेरि स्थापना गरिरहनु भएको छ। हरेकलाई सन्देश दिइरहनु भएको छ। धर्म स्थापकलाई पैगम्बर भनिन्छ। सच्चा-सच्चा सन्देश त मैले नै दिन्छु। मैले नै राजयोग सिकाएर स्वर्गको स्थापना गरिरहेको छु। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- म वेद शास्त्रबाट प्राप्त हुन्। यी सबै भक्तिमार्गका शास्त्र हुन्। भक्तिमार्गका धेरै सामग्री छन्। जन्म-जन्मान्तर देखि तिमीले भक्ति गर्दै आएका छौ। अहिले ज्ञान सुन फेरि सत्ययुगमा ज्ञान सुन्नु पर्दैन। भनिन्छ ज्ञान अंजन सतगुरु दिया। सत्ययुगमा अन्धकार हुँदैन, जो भक्ति गर्नु परोस्। बाबाबाट ज्ञान लियो, फेरि भक्ति रहँदैन।

तिमीलाई थाहा छ— रावण राज्य केलाई भनिन्छ, रामराज्य केलाई भनिन्छ। तिमीलाई सारा ज्ञान मिलेको छ किनकि बाबाले जगाउनुहुन्छ। अब हेर दीपावली मनाउँछन्, त्यसमा दीपक कुनै साना, कुनै ठूला बनाउँछन्। अब यी साना-ठूला दीपक बलिरहेका छन्, ज्ञानको घिउ मिलिरहेको छ। मनुष्य मन्यो भने दीपकमा घृत थपिरहन्छन् जसबाट प्राणीले अन्धकारमा ठक्कर नखाओस्। त्यो हो हृदको कुरा, तिम्रो हो बेहदको कुरा। रावण राज्य सुरु भएपछि ठक्कर खान पनि सुरु हुन्छ। अहिले दिन-प्रतिदिन धेरै नै ठक्कर खाइरहन्छन्। पहिले त एकको भक्ति गर्थे अब त मनुष्यको, त्रिबाटोको भक्ति गर्छन्। भक्तिका धेरै सामग्री छन्, जति वृक्षका शाखा हुन्छन्। बीजबाट कति ठूलो वृक्ष निस्कन्छ, भक्ति पनि यस्तै छ। ज्ञान हो बीज, यो सृष्टि त अनादि अविनाशी छ। त्यसको कहिल्यै विनाश हुँदैन। यो सृष्टिले चक्कर लाइरहन्छ। बीज पनि एक हुनुहुन्छ भने वृक्ष पनि एक छ। यस्तो होइन आकाशमा, पातालमा, सूर्यमा, चन्द्रमामा दुनियाँ छ। यो त वैज्ञानिक चन्द्रमामा गएर रहने कोसिस गर्छन्। तर यो जानेका छैनन्, विज्ञानबाट सारा दुनियाँको विनाश हुनु छ र राज्य तिमीले लिन्छौ। तिमीले भन्छौ यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। अरूले यी कुरालाई बुझ्दैनन्। राजाई तिमीलाई मिल्छ किनकि सम्बन्ध छ कृष्णपुरी र क्रिश्चियनपुरीको। यिनीहरूले भारतवासीहरूलाई आपसमा लडाएर कृष्णपुरीलाई क्रिश्चियनपुरी बनाए। अब बाबा भन्नुहुन्छ— हिसाब लिनु छ, यिनलाई आपसमा लडाएर मख्खन तिमीलाई दिनुहुन्छ अथवा तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। यिनीहरू आपसमा अवश्य लड्छन्। उनीहरूले सम्झन्छन्— हामी पहलवान, उनीहरूले भन्छन् हामी पहलवान, हामीले जित्छौं तर सबैभन्दा पहलवान त तिमी निस्क्यौ। जित तिम्रो हुनु छ। महावीर र महावीरनी भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मायाका तुफान त आउँछन् तर कर्ममा नआऊ। योगबलबाट स्थापना भइरहेको छ र बाहुबलबाट विनाश भइरहेको छ। उठ्दा-बस्दा, हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर्नु छ, यसलाई भनिन्छ योगबल। फेरि ज्ञानबल भनिन्छ। ज्ञानबल किन भनिन्छ? किनकि शास्त्रमा बल छैन। त्यसबाट कसैलाई पनि मुक्ति-जीवन मुक्ति मिल्न सक्दैन, त्यसैले त्यसलाई ज्ञान भनिदैन। भक्तिको शास्त्र भनिन्छ। ज्ञानको कुनै शास्त्र हुँदैन। अब जो रामका पुस्तक बनेका छन् वा जति पनि शास्त्र आदि छन्, सबै लडाईँमा खतम हुन्छन्। झुटो गीता, सच्चा गीता सबै खतम हुन्छन् किनकि सद्गति मिल्छ। सबै कामना पूरा हुन्छ। कुनै कामना रहँदैन। अहिले तिमीले ८४ को चक्रलाई जान्दछौ। तिमीले अहिले बेअन्त भन्दैनौ। बेअन्त भन्छन् नै नास्तिकले। भन्दछन्— परमपिता परमात्मा तर नाम रूप देश काल कर्तव्यलाई जान्दैनन्। तिमीले उहाँको नयाँ दुनियाँको स्थापना, पतितलाई पावन बनाउने कर्तव्यलाई जानिसकेका छौ। मनुष्यले त रावणलाई जलाउँछन्। तिमीलाई त अब हाँसो लाग्छ। जन्म-जन्मान्तर तिमीले पनि रावणलाई जलाउँथ्यौ। अब त रावण राज्यको विनाश हुनु छ फेरि आउँछ दीपावली। वहाँ धेरै उज्यालो हुन्छ, त्यसलाई रामराज्य भनिन्छ। भन्न त सबैले भन्छन् रामराज्य चाहिन्छ। तर रामराज्यलाई जान्दैनन्। अहिले तिमीलाई ज्ञान मिलिरहेको छ र रावण राज्य परिवर्तन हुनु छ रामराज्यमा। त्यसभन्दा पहिले तिमी जान्छौ रुद्रमालामा। र यी जो इस्लामी, बौद्धिका आत्माहरू छन्, उनीहरू आधाकल्प मुक्तिमा रहन्छन्। जब हाम्रो सत्ययुगको प्रारम्भ पूरा हुन्छ तब भक्ति सुरु हुन्छ। फेरि द्वापरलाई रावण राज्य भनिन्छ किनकि आफ्नो देवता धर्मलाई भुल्छन्। यो अवश्य हुनु छ। उदाहरण

वरको वृक्षको दिन्छन्। बच्चाहरूलाई थाहा छ— आदि सनातन देवी-देवता धर्मको जग प्रायः लोप भइसकेको छ। सबै धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट भइसकेका छन्। जब देवी-देवता धर्म स्थापना हुन्छ, यी सबै धर्म विनाश हुन्छन्। भनिन्छ पनि अनेक धर्म विनाश, एक सतधर्मको स्थापना होस्। यहाँ वर्सा पाउने तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। जसले धारणा गर्छन् गराउँछन्, उनीहरूले उच्च पद पाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मुख्य कुरा अवश्य धारणा गर, हामीलाई निराकार बाबाले पठाउनुहुन्छ। कृष्णले पठाउँदैनन्। चित्र पनि बनाइएको छ — एकातर्फ कृष्णको चित्र, अर्को तर्फ शिवको। सोध्नु पर्छ— अब भन्नुहोस् गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ? निर्णय गर— तिमीलाई सम्झाउन धेरै सहज छ, गीताका भगवान् कृष्ण होइनन् शिव हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— गीताको ज्ञान फेरि बाबाले दिइरहनु भएको छ। गीतमा पनि छ गीताको ज्ञान फेरि सुनाउनु पर्छ। गीत त तिमीले बनाएका होइनौ। बनाउनेवाला त मनुष्य नै हुन्, तर अर्थ बुझेका छैनन्। भन्छन् गीताका भगवान्ले ज्ञान घोडा गाडीमा बसेर दिनुभयो। कृष्णको लागि घोडा गाडी कहाँ आउँछ? यदि कृष्ण भएका भए उनको लागि राम्रोभन्दा राम्रो गाडी ल्याउँथे। ठूला-ठूला धनवान आउँथे। यहाँ त हेर आफ्नो मोटर (शरीर) पनि छैन। आउँछु नै पतित शरीरमा। त्यसैले गुप्त छु नि। कृष्णको त कुरा होइन। फेरि तिमी भक्तिमार्गमा मेरो कति मान राख्छौ। सोमनाथको मन्दिर बनाउँछौ। कुनै एक मन्दिर मात्र कहाँ हुन्छ र, अनेक हुन्छन् फेरि उनीहरूले लुटे पनि होलान्। त्यसैले सारा बेहदको इतिहास-भूगोल त तिमीले जानिसक्यौ। बाबालाई भनिन्छ नलेजफुल। त्यसैले यहाँ ज्ञान पनि दिइन्छ, पढाइ पनि पढाइन्छ। ज्ञान हो मनमनाभव, यसबाट सद्गति हुन्छ। फेरि मध्याजी भवको पढाइ पढाउनु हुन्छ। शिक्षक र गुरुको पार्ट सँग-सँगै चल्छ। सारा विश्वको इतिहास-भूगोल तिमीलाई पढाउनुहुन्छ।

सच्चा-सच्चा नन्स तिमी हौ किनकि तिमीले एकलाई याद गर्छौ। नन्सको घाटीमा क्रस सधैं रहन्छ। क्राइष्टलाई याद गर्छन्, सम्झन्छन् क्राइस्ट गडका बच्चा थिए। तिमीलाई थाहा छ— क्राइस्ट कुनै गडको बच्चा थिएनन्, क्राइस्टको आत्मा गडको बच्चा थियो। त्यसो त हामी सबै हौं। बाबा आएर ३ धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमी उच्चभन्दा उच्च चोटी ब्राह्मण हौ किनकि तिमीले विश्वको उच्चभन्दा उच्च सेवा गर्छौ। मनुष्यलाई आत्माको ज्ञान दिन्छौ। तिमी आत्माहरूलाई बाबाबाट वर्सा मिल्छ। अवश्य बाबा कल्प-कल्पको संगमयुगमा वर्सा दिन आउनुहुन्छ। शास्त्रमा त युग-युगमा लेखिएको छ। कल्प अक्षर बीचबाट निकालिदिए। उहाँको नाम नै हो पतित-पावन। युग-युगमा आएर के गर्नुहुन्छ? कल्पमा एक पटक आएर पावन बनाएर जानुहुन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ मलाई छोडपत्र नदेऊ। आजकल स्त्रीहरूले पतिलाई छोडपत्र दिन्छन्। त्यसो त हिन्दू नारीले पतिलाई कहिल्यै छोडपत्र दिँदैनथे। तिमीले मुरली अवश्य सुन्नु पर्छ। मुरली सुन्दैनौ अर्थात् बाबा शिक्षकलाई भुल्दछौ, यो पनि छोडपत्र जस्तै भयो। तिमीले पनि कति ध्यान दिनु पर्छ। अहिले पास भएनौ भने कल्प-कल्पान्तर पास हुँदैनौ। अन्त्यमा सबैलाई थाहा हुन्छ कस-कसले कति पढाइ पढेको थियो? सबैले भन्छन् शान्ति चाहियो अर्थात् मुक्ति चाहन्छन्। भन्दछन् दुःखमा स्मरण सबैले गर्छन्... त्यसैले आधाकल्प सुख र आधाकल्प दुःख हुन्छ। सुख दुःखको खेल यहाँ नै हुन्छ। तिमीले त भन्छौ हामी नै देवता, हामी नै क्षत्रिय... त्यसैले सो को अर्थ

२०७४ मंसिर १२ मंगलबार २८-११-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

पनि कसैलाई थाहा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, मध्याजीभव। स्वयं धारणा गरेर अरूलाई धारणा गराए भने अहो सौभाग्य। यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। कहाँ गंगामा स्नान गर्नु, कहाँ योगमा रहेर पावन बन्नु।

बच्चाहरूमा यज्ञको पैसाको धेरै कदर हुनु पर्छ किनकि यसबाट दुनियाँ स्वर्ग बन्छ। बाबा हुनुहुन्छ गरिब निवाज। गरिबहरूको पाई-पाई पन्यो भने उनीहरू धनवान बन्छन्। स्वर्गमा स्वास्थ्य, सम्पन्नता, सुख हुन्छ। यदि स्वास्थ्य सम्पन्नता छ भने सुख पनि हुन्छ। यदि स्वास्थ्य छ सम्पन्नता छैन भने सुख हुन सक्दैन। सत्ययुगमा स्वास्थ्य सम्पन्नता हुन्छ त्यसैले सधैं सुखी रहन्छन्। वहाँ कहिल्यै पनि रुँदैनन्। त्यसैले तिमीले पनि यहाँ रुनु हुँदैन। तर मायाका तुफानले निरास पारिदिन्छ। स्वास्थ्य मिल्छ अस्पतालबाट र सपन्नता मिल्छ पढाइबाट। त्यसैले हेर मेरा बच्चाहरू कति गरिब छन्। तीन पाउ पृथ्वीमा अस्पताल खोल्छन्। जहाँबाट नै सबैलाई स्वास्थ्य सम्पन्नता मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मायाको तुफानमा कहिल्यै निराश हुनु हुँदैन। सधैं खुशीमा रहनु पर्छ।
- २) हामीलाई निराकार बाबाले पढाउनु हुन्छ, यस नशामा रहनु पर्छ। यस झुटो दुनियाँमा कुनै पनि कामना राख्नु हुँदैन।

वरदानः— डबल लाइट स्थितिद्वारा उड्ती कलाको अनुभव गर्ने सर्व आकर्षण मुक्त भव

अब चढ्ती कलाको समय समाप्त भयो, अब उड्ती कलाको समय हो। उड्ती कलाको निशानी हो डबल लाइट, अलिकति पनि बोझ भयो भने तल ल्याउने छ। चाहे आफ्नो संस्कारको बोझ होस्, वायुमण्डलको होस्, कुनै आत्माको सम्बन्ध-सम्पर्क होस्, कुनै पनि बोझले हलचलमा ल्याउने छ त्यसैले कतै पनि लगाव नहोस्, अलिकति पनि कुनै आकर्षणले आकर्षित नगरोस्। जब यस्तो आकर्षण मुक्त, डबल लाइट बन्छौ तब सम्पूर्ण बन्न सक्ने छौ।

स्लोगनः— स्नेहको चुम्बक बन्थौ भने ग्लानि गर्नेहरू पनि समीप आएर स्नेहको पुष्प-वर्षा गर्ने छन्।